

Så det har ikke noget hastværk for os at få afskaffet Danmarks Naturfredningsforenings særstilling. Der skal vi tænke os godt om.

Det andet er § 3-områderne. De har været diskuteret meget her, men vi har ikke rigtig fået nogle svar på det, der er det store problem, og Det Konservative Folkeparti ønsker helt bestemt at bevare og beskytte de ferske enge og overdrevene, og det skrev vi faktisk i vores miljøpolitiske partiprogram fra 1986, »Pas godt på Danmark!«. Og vi var glade og stolte, da det kom med, men problemet er, at det har vist sig at være vanskeligt at lovgive om naturlovene.

At omsætte miljø til paragraffer, til jura, er hovedproblemet for os, og vi er klar til at regulere det lidt, men vi har ikke den ideelle løsning, og derfor stiller vi spørgsmål. Vi spørger ministeren, og vi spørger i udvalgene, men vi er jo ikke rigtig kommet nogen vegne.

Men det kan ikke ændre på den kendsgerning, at der er problemer: at naturområder forsvinder, fordi vores lovgivning er for ringe. Og at det netop skal være en naturbeskyttelseslovgivning, der får det resultat, er fortvivlende.

Vi står også over for den kendsgerning, at nogle borgere har et berettiget krav på retssikkerhed, og at de i øjeblikket ikke har den retssikkerhed, fordi man ikke præcis kan sige, hvad der er § 3-områder, og hvad der ikke er det.

Det Konservative Folkeparti arbejder i øjeblikket med et forslag om, at man skal forsøge at foretage en registrering af områderne og give ejerne meddelelse om den, og det har vi netop vedtaget et miljøpolitisk partiprogram om, hvor vi har forsøgt at omsætte det til jura.

Det er vanskeligt, men jeg håber, at vi kan tage diskussionen op, når det forslag kommer på bordet, og på den måde prøve at skabe en langt bedre naturbeskyttelsespolitik, som sikrer fremtidige generationer de renselanlæg, som enge er, og de specielle blomster- og dyreområder, som overdrevene er.

Specielt om overdrevene er der grund til at sige, at det af virksomheden i Naturklagenævnet klart fremgår, at de er defineret for ringe, og at der med hensyn til overdrevene ikke er noget juridisk værktøj at operere med.

Vi vil meget gerne beskytte de historiske overdrev, men hvis en landmand i en periode ikke har anvendt et område, skal han ikke have grund til at frygte, at det dermed er blevet et § 3-område.

Jeg skal vende tilbage til det sidste punkt i næste runde.

Anni Svanholt (SF):

De ferske enge og overdrevene er en stærkt truet naturtype i det danske landskab, og i de seneste årtier er der sket en kraftig reduktion af engene og overdrevene.

Disse naturtyper er levesteder for en lang række dyre- og plantearter, heraf mange sjældne og truede arter, som er beskyttelseskrævende – i overdrevene findes f.eks. ca. 520 arter, som er truede – og det er baggrunden for, at også disse naturtyper blev omfattet af naturbeskyttelseslovens bestemmelser ved lovændringen i 1992.

Den ændring var vi i SF meget glade for, da vi igennem længere tid havde arbejdet for den.

Fremskridtspartiets og Dansk Folkepartis forslag indebærer reelt en ophævelse af beskyttelsen af heder, moser, strandenge, strandsumpe, ferske enge og overdrev, for forslaget betyder, at landbruget har hånd- og halsret over ferske enge og overdrev, så disse arealer kan omlægges efter landbrugernes egen opfattelse.

Det tager vi naturligvis stærkt afstand fra, for efter SF's opfattelse er der tværtimod et meget stærkt behov for at beskytte disse naturtyper mod gødskning for at sikre den biologiske mangfoldighed, og vi ser naturligvis gerne, at der kunne være tale om et egentligt forbud mod gødskning i de naturbeskyttede områder.

Et andet spørgsmål, der rejses i dette lovforslag, vedrører Danmarks Naturfredningsforenings ret til at rejse fredningssager. Det ønsker partierne ophævet.

Hertil vil jeg sige, at Danmarks Naturfredningsforening har en meget stor del af æren for de fredninger, der er blevet gennemført i Danmark, for uden indsatsen fra Danmarks Naturfredningsforenings lokalkomiteer og fredningsafdeling ville mange værdifulde naturområder, landskaber og kulturhistoriske værdier være gået tabt.

Og Danmarks Naturfredningsforening har både en lokal forankring og en stor erfaring som naturens og miljøets advokat og er et godt supplement til de offentlige myndigheder, og det er værd at bemærke, at Danmarks Naturfredningsforening alene kan foreslå fredninger, og at foreningen ingen indflydelse har på sammensætningen af fredningsnævnene og Naturklagenævnet, der jo afgør, om fredningssagerne skal gennemføres, og hvad fredningens indhold skal være.

At ophæve Danmarks Naturfredningsforenings ret til at rejse fredningssager vil derfor være et alvorligt tilbageslag for naturbeskyttel-